

10

OB DESETI DOBLETNICI ZMAGE NAD NACIFASIZMOM

SPOMNIMO
se naših padlihBRANKO GRK
rojen v Trstu 13. 5. 1922
padel v Sarajevu 15. 11. 1944MIRKO LUPINC
rojen v Mavhinju 23. 4. 1923
umrl 1947 zaradi posledicDUILIO FIOCCO
rojen v Trstu 9. 4. 1921
padel v Gorici 18. 2. 1945KAREL FORAUS
rojen v Dolini 22. 7. 1915
padel 6. 12. 1944 v PodgraduLADISLAV FEKONJA
rojen v Trstu 7. 11. 1913
pogrešan v Mauthausenu 1944ORESTE FRANCIA
rojen v Trstu 26. 9. 1925
umrl 25. 5. 1945 zaradi posledicIVAN DANEU
rojen na Kontovelu 7. 5. 1918
umrl 16. 6. 1949 zaradi posledicCVETKO STRAJN-STANKO
rojen v Dolini 17. 10. 1926
pogrešan od 15. 7. 1943 v LikiEMIL FERFOLJA
rojen na Proseku 2. 2. 1927
pogrešan od 26. 9. 1943SERGIO DE MATTIA
rojen v Miljah 6. 3. 1926
padel 15. 11. 1944 v IstriFAUSTO DUSE
rojen v Trstu 16. 11. 1924
padel 1945 pri Novem mestuVINCENC FONDA
rojen v Gročani 31. 3. 1920
umrl 4. 7. 1945 zaradi posledicOdnos med francoskimi komunisti in socialisti
in vprašanje ljudske fronte v Franciji

Zadnje kantonalne volitve v Franciji, ki so se vršile konec aprila, t.j., so nam pokazale približno sliko o stanju v fronti francoskih levih sil, še posebej kar zadeva odnos med obema delavskima strankama, pri čemer prihaja dovolj očitno do izraza dolga tendenca, da bi prvo do uresničanja ljudske fronte, in sicer glede tega je prišla Komunistična partija Francije. Njena akcija ob priliki omenjenih volitev je se enkrat potrdila, da je s strani KPF vprašanje ljudske fronte v Franciji pravzaprav vprašanje odnosov med komunistično in socialistično stranko. Zato so bili tudi tokrat vsi napori KPF usmerjeni na pritegnitev socialistov. Sicer se je na tem vztrajalo že leta 1933, ko se je francoska KP odločila postaviti za taktiko enotne fronte.

Povojni odnosi med KPF in Socialistično stranko Francije so se pokazali dokaj zamotani. V osvobodjeni Franciji je bilo razpoloženje delavstva za enotnost politične akcije zelo veliko. Posebej so se KPF za to vztrajala, da bi prišlo do združitve obeh delavskih strank. Menila je, da bi se z združitvijo članov in volivcev obeh strank mogla doseči izredna udarna moč na političnem področju, kar bi predstavljalo nenavadno, krepko in solidno protitež napredni, še nekon-solidiranim buržoaznim političnim skupinam. KPF pri tem se malo ni dvomila v svojo premoč v okviru te nove organizacije, zaradi česar se je tako hitro vključila na stališču združitve. Ker pa so socialisti predvidevali, da bi v takem primeru bili v najkrajšem času izločeni od svojih partnerjev, so se združiti zelo žilavo upirali. Zavaljevali so vse, kar je bilo v njihovi moči, da bi se v okviru nove stranke zadržali v odnosu do komunistov v podrejenem položaju, a tudi zaradi premajhne elastičnosti in taktičnega smisla vodstva KPF, do omenjene združitve ni prišlo.

Kasneje, po letu 1947, ko so bili komunisti izločeni iz vlade in so zaostri svojo politično linijo, so se zločno zagnali tudi proti socialistom, napadajoč jih kot svoje odkrite sovražnike. Napadi pa so bili usmerjeni samo proti vodstvu, vtem ko se je po drugi strani govorilo o bratstvu med delavci in o potrebi akcijske enotnosti, ki bi se morala uresničiti od spodaj, na bazi.

Leta 1953 pa je KPF spremenila svoje stališče glede enotne fronte, do uresničanja katere bi prišlo ne le od spodaj, ampak tudi od zgoraj. Toda vsi poskusi, da bi KPF vzpostavila kakršnekoli stik s pri socialistih, niso bili uspešni. KPF je neizvedljivo vztrajala pri novem kursu. To se je pokazalo tudi na aprilskih kantonalnih volitvah, a ne samo to, ampak tudi, da ima ta taktika več možnosti na uspeh.

Po prvem glasovanju na omenjenih volitvah je politično KPF objavila resolucijo, s katero je bilo sklenjeno, da se KPF odreka svojim kandidatom v korist socialistov povsod, kjer so ti dobili večino glasov in so imeli več možnosti za zmago. Svoj kandidat je KPF odločila s svobodno željo, da se doseže zmaga, kar je bilo tudi realna akcija. Za protislovje je postala nekatera pogoja: skupni minimalni program, ki naj bi zastopal politično program in politične sile, se zavzame, da zmanjšanje obojestrane, proti pripravi na atomsko vojno, za povišanje minimalnih mezd, za ohranitev laičnosti zole itd.

Tri dni kasneje je socialistično glasilo «Populaire de Paris» objavilo resolucijo, s katero je bilo sklenjeno, da se KPF odreka svojim kandidatom v korist socialistov povsod, kjer so ti dobili večino glasov in so imeli več možnosti za zmago. Svoj kandidat je KPF odločila s svobodno željo, da se doseže zmaga, kar je bilo tudi realna akcija. Za protislovje je postala nekatera pogoja: skupni minimalni program, ki naj bi zastopal politično program in politične sile, se zavzame, da zmanjšanje obojestrane, proti pripravi na atomsko vojno, za povišanje minimalnih mezd, za ohranitev laičnosti zole itd.

Isti številki omenjenega časopisa je bilo objavljeno tudi »Odprto pismo komunističnim članom«, ki ga je napisal Guy Mollet, leader francoskih socialistov. Tu pravi, da je razlog njihovega stališča v neznanju socialistov do vodstva KPF, čigar predlogov glede enotne akcije »ni moč jemati resno«, vse dokler se bodo od njegove strani vršili vsakodnevni napadi proti vodstvu socialistov. Daleč, ker Socialistična stranka Francije ne veruje, da bi bila njena stališča komunističnemu članstvu iskreno in pravilno pojasnjena. Glede vprašanja miru, razoročitve in borbe proti vojni, pravi Guy Mollet, se Socialistična stranka, hkrati pa se vprašuje, ali je komunistično vodstvo pripravljeno obravnavati eno ali drugo teh vprašanj tudi takrat, ko bi to tako ali drugače zadevalo samo SZ.

Kot vidimo, je poudarek Molletovega pisma na tem, kar bistveno loči francoske socialiste od komunistov, namreč na njihovi brezpozojni podrejenosti SZ. Prikaži pa je še nekaj drugih momentov, ki predstavljajo velike in bistvene razlike med obema strankama. »Naše pojmovanje demokracije«, pravi Mollet, »svoboda, a tudi demokracija

je v partiji in naša skrb, da bi končno obnovili enotnost delavkega razreda. Tako, da je to mogoče doseči samo s pomočjo postopnega vzajemnega spoštovanja, na osnovi odločne volje, da se ohrani ljudska svoboda in dostojanstvo, da se obsodi politika pritiska, preganjanja, deportiranja in kaznovanja.

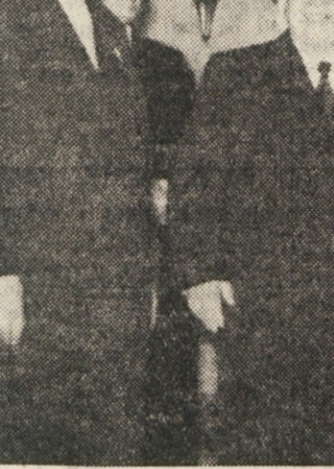
Predlog KPF za enotno akcijo je Socialistična partija Francije potrdila zavnika na osnovi načelnih razlik, ki ločijo eno stranko od druge. Ti argumenti so vsekakor močnejši, kot če bi socialisti za glavni razlog ponujane enotnosti navajali šibkost KPF. Dejstvo je namreč, da je KPF s svojimi 21 odst. prejetih glasov ob prvem glasovanju zavela prvo mesto. Zraven je treba dodati, da je tokrat tudi glede svojih odnosov nasproti SZ pokazala več elastičnosti, ker se je v svojih predlogih ognila vsem tistim vprašanjem, ki bi lahko, zaradi svoje prosovjetske vsebine, onemogočila možnost uresničitve enotne akcije. Predlagala je samo neki zelo splošen in širok minimalni program.

Ne da bi se dotikali vprašanja, kako v v koliko je ta sklopika KPF povezana s sedanjo obliko sovjetske zunanje politike, je treba priznati, da je KPF ob priliki zadnjih kantonalnih volitev nastopila s parolo enotne fronte, ki je bila dokaj realna. Najboljši dokaz za to je dejstvo, da je v več kot 130 kantoni, navzlic izrednemu nasprotovanju vodstva, prišlo med socialisti in komunisti do sporazuma, pri čemer so se komunisti, do-

sledni svojemu predlogu, odrekli svojim kandidatom v korist socialistov, neke pa se s zgodbilo celo obratno. Sodici po komentarjih, ni ta akcija KPF v nobenem primeru oškodovala socialistov, nasprotno, zagotovila jim je celo nekaj mest več.

Ti pojavi nakazujejo, da obstaja med članstvom obeh strank močne tendence po obnovitvi ljudske fronte, seve-

da v določeni primerni in ustrežni obliki. Po drugi strani pa so zadnje kantonalne volitve tudi pokazale, da lahko pride do trajnejšega zblizanja med obema strankama v okviru neke nove ljudske fronte samo na ta način, da se prej odpravijo vse tiste bistvene razlike, ki luče, a se pojavljajo kot rezultat neke določene, dobro znane zgodovinske faze.

Z obiska državne delegacije SZ v Jugoslaviji: Na sliki od leve proti desni predsednik sovjetske vlade Bulganin, predsednik republike Tito, generalni sekretar sovjetske KP Hruščev in podpredsednik sovjetske vlade Mikojan

PROTI SMRTI ZDRAVSTVO NE MORE NIČ, PAČ PA LAHKO ŽIVLJENJE PODALJŠA
Najbolj pogoste starostne bolezni
in kako naj se proti njim borimo

Znanost zatrjuje, da človek prezgodaj ostari in da se bo človeško življenje v bližnji bodočnosti podaljšalo do sto let, pri čemer pa bo človek ohranil svojo ustvarjalno sposobnost tudi v svojih starih letih

Mladost mineva naglo. Starost ljudje pogosto opozarja, mlade na to, da tuda, ki jih redkokdaj poslušajo. Ko pa se začnejo kazati prvi znaki starosti, najprej s sivenjem las, zatem s pesnanjem poslušalca, izgubo spomina itd., se na vse načine trudijo, da bi to prikrili. Zene predvsem, a tudi moški.

Poudariti bi, da je to odveč, ker tudi starost ima določene prednosti in dobre strani, ne ter nam prinaša samo tegob. Običajno so stari ljudje, ki polni znanja in izkušenj, so bolj poznavalci življenja in bolj razsodni glede na nje. Intelektualne sposobnosti se po navadi ohranijo daleč v globoko starost, čeprav spomin postopoma popuša.

Zakaj je danes vprašanje staranja utemeljeno? Zakaj se ves kulturni svet tako zanima zanj? Od rimskih časov do nekake leta 1850 se to vprašanje sploh ni postavljalo. Z napredkom medicine, se posebno z iznajdbo sulfamidov, ki so imeli antiseptične in protibakterijske učinke, pa je postalo eden najvažnejših socialnih in medicinskih vprašanj, predvsem v ZDA in v Angliji. ZDA imajo nad 20.000.000 ljudi, ki so prekorakovali 60. leto. V Angliji pa okoli 11.000.000 ljudi, ki so prekorakovali 50. leto. V zadnjih 50 letih se je povprečna življenjska doba podaljšala za 20 let, tako da znaša danes to povprečje na Angliji 76 let.

Kdaj človek pravzaprav ostari? Morda takrat, ko je občuti, ali takrat, ko je stoji v določeni leti? Verjetno je prva predpostavka točnejša, vendar se smatra, da nastopi starost okoli 60. leta, izmeničnost pa po 75. letu. Zakaj človek ostari? Glede tega ni trde tako, drugi drugače, to natančno se ni ugotovljeno, toda eno je gotovo, namreč, da človek umira prezgodaj in da se bo v bližnji bodočnosti človeško življenje lahko podaljšalo do sto let.

Katero so najbolj pogoste starostne bolezni in kakšni so njihovi bistveni znaki? Pri starih se bolezni pojavljajo postopno in skoraj neopazno, ne nagle in akutno, kakor pri otrocih. Pomni, da so v

družbenih socialnih dosežkov. Se vedno se smatra, da so stari, ki družbi nimajo več kaj dati, družbi v breme. Stevilno starcev pa se je danes po svetu precej dvignilo.

Medicina danes se ni iznasilna sredstva, da bi človeka pomladila, lahko pa mu podaljša življenje. V preteklosti se ljudje, da bi se pomladili, celo rano pomislili jesti otroke, vendar so bili vsi napačni, da bi v tem uspehi, brez uspeha.

Splošno je razširjeno mnenje, da se stari ljudje ne morejo več ničesar naučiti, vendar je to napačno mnenje, ki je dokazano, da če je pri starih ljudi spomin nekoliko slabši kot pri mlajših, so pa njihove razumske sposobnosti večje, kar bi ohranilo omejen pomamljivosti.

Če je Ciceron nekega zapisal, da se mora, por dobi dobi živeti, se zgodaj začeti starati, se pravi varovati organizem pred napornim delom. Petdeseta leta so se prehodna. Dogaja pa se, da je prav pri tem lahko močnejše življenje. Ena najbolj bistvenih stvari, ki bi moral biti vsak stari človek, je z njo natančno seznanjen, je vsekakor pravilen in ustrezen način prehrane.

Priporočajo se mleko, meso, juba, kravji sir, kuhano sadje, posebno slive. K temu je treba še dodati potrebno količino hrane, ki vsebuje kalcij, železo, vitamine in vodo. Voda je potrebna, da jetra lažje izločijo iz organizma razne škodljive toksine, razen tega preprečuje zaprtje, od katerega trpi precejšnje število starih ljudi. Pravilna prehrana je torej eden najvažnejših elementov, ki omogočajo, da si človek more podaljšati svoje življenje. Tudi je treba hrano prilagoditi individualnim potrebam, ker ni važno samo to, da telo prejme določeno količino kalorij, ampak tudi, da se te kalorije prejmejo v ustrežni obliki. Staremu organizmu primanjkuje stopil s podstavka! Tudi črevesje ne deluje red-

no, a vse to je treba upoštevati. Krubha in sladkorja ne sme jemati v velikih količinah, masti, če je mogoče, sploh ne. Tudi bo dobro neudati, da je pretirano uživanje hrane zelo škodljivo. Debeli ljudje živijo manj od suhih, zanje se tudi govori, da kopeljo sebi grob z lastnimi zobmi, namreč preveč jedo. Vsakdo, ki je prekalil trideseto leto, bi se moral paziti na način svoje prehrane. V telu letih se ljudje že manj gibljejo, več je in se zato začnejo nagibati k debelosti, kar je, kot rečeno, nevarno. Priporočljivo je, da se v starosti opusti nikotin in alkohol. Ni potrebno namreč, ker je to, posebno od starih ljudi, nemogoče zahtevati, pač pa postopno. Vsekar je treba zauživanje alkohola in nikotina omejiti.

Na Titovem trgu — v sruč Postojne, kjer je promet najbolj živ, stoji starodolni grad, v katerem je v pritličju mlada muzejska ustanova. V isti stavbi v nadstropju ima prostora tudi inštitut za raziskovanje Krasa.

Ob vstopu v muzejsko vežo te objame pravi muzejsko ozračje starih. Prvi vitez — seveda je njegov oklep — je nem stražar in čvar tega klopeca in njegovih zbirk. Kakšen življenjski je okoli tega spomenika fevdalne dobe, kar se zgane ob njem šolska mladina! Nemaša jim je malo hudo pri sruč, kaj bi se zgodilo, če bi takle emracnjaki stopil s podstavka! Kamniti grbi, vzdani ali sičen na muzejski način razstavljani, pričajo o spetnih kamnosekih, ki so nekele tod klesali in oblikovali kamen. Cutiti je dobro, da smo v območju kamnoseke tradicije, ki vodi iz Postojne vse do našega morja. Sklepni, v katerem je dilet kiparja upodobila leva s knjugo, predstavlja enega izmed starih evanđelistov — Marka. Vendar to ni benakiški grb, marveč dekoracija iz srednjeveške cerkvene zgradbe.

Iz veže na levo vstopijo v zbirko narodnoosvobodilne borbe. Omenjena zbirka je skrbno zbrana, javnosti pa je bila izročena leta 1932. Gradivo je dragocena ilustracija po muzejski plati za »Primorski v borbi«.

Cepprav je razstaveni prostor majhen, niso predmeti nič zgneteni, temveč naravno in estetsko razvrščeni in toplo prikazani. V obiskovalcih vzbujajo predvsem določene in jasne vtise. Reflet, »Primorski

JUGOELEKSPORT

Načrt za dobavo jugoslovanske električne energije v zimskih mesecih Italiji, Avstriji in Zapadni Nemčiji

Pred kratkim je gospodarska komisija Združenih narodov za Evropo zaključila svoje 10. zasedanje. V teku tega zasedanja je razpravljala tudi o mednarodnem organizmu za dobavo električne energije iz Jugoslavije, o tako imenovanem JUGOELEKSPORTU. Ustrezne študije so bile dokončane pred koncem decembra lanskega leta. Gospodarska komisija ZN za Evropo je ta načrt usvojila v celoti. Cilj tega načrta je v naslednjem: vzpostaviti mednarodno sodelovanje (v tem primeru med Jugoslavijo, Italijo, Zapadno Nemčijo in Avstrijo) na področju proizvodnje električne energije s tem, da se izkoristijo bogate jugoslovanske rezerve belega premoga, od katerih se danes izkorišča komaj 3 odst. za gospodarski razvoj Jugoslavije, in to na način, ki bi zadel novo zgodovinsko vezdobje in gospodarskih odnosov med državami v tem delu Evrope.

Pomen študije JUGOELEKSPORTA je predvsem v dejstvu, da jo je gospodarska komisija ZN za Evropo objavila kot svojo lastno študijo in da je bila izdelana skupno po avstrijskih, nemških, italijanskih in jugoslovanskih vladnih strokovnjakih, ki so sodelovali skozi dve leti in uveljavili ne le tehnično, ampak tudi gospodarsko, finančno in pravno plat izvajanja električne energije iz Jugoslavije.

Rezultati te študije so pozitivni in jih moramo pozvati v naslednjih točkah: ali izvoz znatne količine električne ener-

gije iz Jugoslavije je mogoč? b) izvor bo dotekel skoraj več desetletij in c) izvoz bi bil gospodarsko koristen i za Jugoslavijo i za njene sode, ki bi kupovali jugoslovansko električno energijo v zimskih mesecih.

Ta načrt pa še pridobi na svoji vrednosti, ker se je jugoslovanski vladni posrednik dosegel, da so priznali strokovnjaki uprave za tehnično pomoč ZN analizi pogojev, ki so s vezmi z geološkimi, gradbenimi in elektrotehničnimi vprašanji.

Načrt JUGOELEKSPORTA vsebuje splošni del in štiri poglavja, ki so jih izdelali člani jugoslovanskega, nemškega, italijanskega in avstrijskega finančnega in pravnega odbora JUGOELEKSPORTA.

Gospodarski del uveljavlja izvedbo možnih jugoslovanskih električne energije predvsem v Avstriji, Italijo in Zapadno Nemčijo. Spodnja razpredelnica kaže zaimenčne količine električne energije, ki jo je Jugoslavija mogla do leta 1956 nuditi v zimskih mesecih:

Leto	ZAJAMCENA		PROIZVODNJA	
	Centrale	Sila (MW)	Energija (milij.kWh)	
1957	Perućica I.	94	282	
1958	Perućica II.	171	513	
1961	Cetina	581	1.743	
1963	Lika-Gacka	771	2.313	
1965	Iđrica	891	2.493	
1966	Trebišnjica	1.445	4.338	

Leto	RAZDELITEV		Zah. Nemč.	
	Avstrija	Italija	MW	milij.kWh
1957	12	36	35	105
1958	22	66	64	192
1961	75	225	216	648
1963	100	300	300	900
1965	100	300	300	900
1966	100	300	480	1.440

Povprečna cena za kWh bi se gibala okoli 7,5 lire. Tehnični del vsebuje oceno energetskega potenciala jugoslovanske vode in rezervo premoga. Tu imamo podroben opis štirih nord jugoslovanskih hidrocentral in hidrocentrale Perućica, ki bi jo bilo treba graditi najprej in razširiti mnogo bolj kot tega ne zahteva dosedanje naraščanje domače uporabe. V tem delu imamo tudi izdelan načrt transportne mreže in približne stroške in njeno gradnjo. Za to bi bilo potrebnih:

Centrale	Naprave	transp. mreža
Perućica	11 milijonov dol.	6 milijonov dol.
Cetina	49 »	29 »
Lika-Gacka	42 »	0 »
Iđrica	46 »	0 »
Trebišnjica	116 »	33 »

Finančni del načrta obravnava vse podrobnosti načrta in amortizacije naprav ter se predvideva, da bi se stroški kriili delno iz dolgoročnimi krediti. Mednarodne banke (pet do sedem let, 4-odstotna obrestna mera), s srednjoročnimi krediti, iz izdajo obligacij in s pomočnimi naložbami izplačila od prodaje električne energije.

Pravni del je posvečen vprašanju pravnega značaja in analizi različnih možnosti ostvaritve načrta JUGOELEKSPORTA s strani mednarodne pravne Juridicne formule je predo od navadne dvostranske pogodbe o prodaji in nakupu električne energije med zainteresiranimi podjetji, do morebitne ustanovitve mednarodne družbe, ki bi temeljele na mnogostranskem mednarodnem dogovoru. Ta mednarodni organizem bi se pečeval z graditvijo električnih central in transportne mreže, hkrati pa tudi s prodajo in nakupom električne energije. Omenjena mednarodna družba bi mogla imeti značaj mednarodne korporacije, katere paritetični lastnik in upravniki

bi bile zainteresirane vlade, mogla bi najeti posojila na mednarodnem tržišču kapitala, in to ne le v decalah, ki bi nevalele jugoslovansko električno energijo, ampak tudi povsod drugod, kjer bi ta posel vzbudil resno zanimanje.

Takko je JUGOELEKSPORT izobil svojo nalogo. Uresničenje tega načrta pa je sedaj stvar zainteresiranih držav, ki morajo prispevati s svoje strani, da se uresniči to, kar je v interesu njihovih dežel. Vse, da bi bili pospešili praktično uresničevanje tega načrta, je odbor za električno energijo gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo soglasno sprejel resolucijo v kateri priporoča jugoslovanski, avstrijski, italijanski in nemški vladi, da naj ustanove mednarodno komisijo, v katero naj bi imenovali po dva predstavnik, in katere naloga naj bi bila v tem, da bi skrbela za to, da se pospeši uresničevanje dolgaletnega načrta za dobavo jugoslovanskega električnega toka v zimskih mesecih Avstriji, Italiji in Zapadni Nemčiji.

Notranjski muzej v Postojni

Od srednjeveških viteških oklepov do predmetov iz narodnoosvobodilne borbe in podatkov o okupatorjevih grozodejstvih

Na Titovem trgu — v sruč Postojne, kjer je promet najbolj živ, stoji starodolni grad, v katerem je v pritličju mlada muzejska ustanova. V isti stavbi v nadstropju ima prostora tudi inštitut za raziskovanje Krasa.

Ob vstopu v muzejsko vežo te objame pravi muzejsko ozračje starih. Prvi vitez — seveda je njegov oklep — je nem stražar in čvar tega klopeca in njegovih zbirk. Kakšen življenjski je okoli tega spomenika fevdalne dobe, kar se zgane ob njem šolska mladina! Nemaša jim je malo hudo pri sruč, kaj bi se zgodilo, če bi takle emracnjaki stopil s podstavka! Kamniti grbi, vzdani ali sičen na muzejski način razstavljani, pričajo o spetnih kamnosekih, ki so nekele tod klesali in oblikovali kamen. Cutiti je dobro, da smo v območju kamnoseke tradicije, ki vodi iz Postojne vse do našega morja. Sklepni, v katerem je dilet kiparja upodobila leva s knjugo, predstavlja enega izmed starih evanđelistov — Marka. Vendar to ni benakiški grb, marveč dekoracija iz srednjeveške cerkvene zgradbe.

Iz veže na levo vstopijo v zbirko narodnoosvobodilne borbe. Omenjena zbirka je skrbno zbrana, javnosti pa je bila izročena leta 1932. Gradivo je dragocena ilustracija po muzejski plati za »Primorski v borbi«.

Porazno so številke (statistike) za stopnjo »človečanstva« okupatorjev. Fašistični žrtve je bilo v Juljski krajini (1941-1945) ogromno: 95.600 internirancev, za svobodo je padlo 42.000 borcev in bork, 7.000 je invalidov, 19.307 poslopj je bilo požganih.

Slehernega obiskovalca globoko pretresa oddelek NOB. Saj bo poleg opisanega videl se marsikaj, naš živ cut za pravico, svobodo in ljubezen domovine oživlja in ozarja predmete, ki bi bili sicer relativno mrtvi.

Etnografska zbirka prikazuje je zbirko predmetov iz notranjskega podeželja in življenja obdelovalca te zemlje, zlasti markantne so skupine »Poljedelstvo« in »Živnorenje«. »Pluga« je tukaj ljudstvo preimenoval v »drvus«, a jarem v »čilo«. Značilni so srpi, grablje, kose, orelniki in cepci. Pasti za pošlji lov, »rogies« pašti za miši in podgane a tudi past za volke, vse to daje draž temu oddeku. Zelo zanimiva je tudi notranjska črna kuhinja-kmečka peč.

Lokalna zgodovina merta Postojne tudi ni pozabljena. Znameniti Postojnčani so v podobah ali v delu dobro predstavljani. Tudi meščansko in društveno življenje! Manj ušel je prikaz razvoja Postojne jame. Vendar moramo tukaj, na pravilni, prostor ne dovoliti večjega razmaha. V kratkem, gotovo pa že letos pridobi Postojna javno razstavo splošnozbirke, katero bo opri v isti stavbi, je prej omenjeni inštitut. Sele tedaj bo postojnski muzej dobil svojstveno hrbtenico, tako bo dobro prikazana svetovna zna Postojnska jama. A. S.

Množica Tržancov, ki se je v ponedeljek zvečer zbrala na kolodvoru, da bi pozdravila zmagovito jugoslovansko enajstorico, ki se je vracala iz Torina

